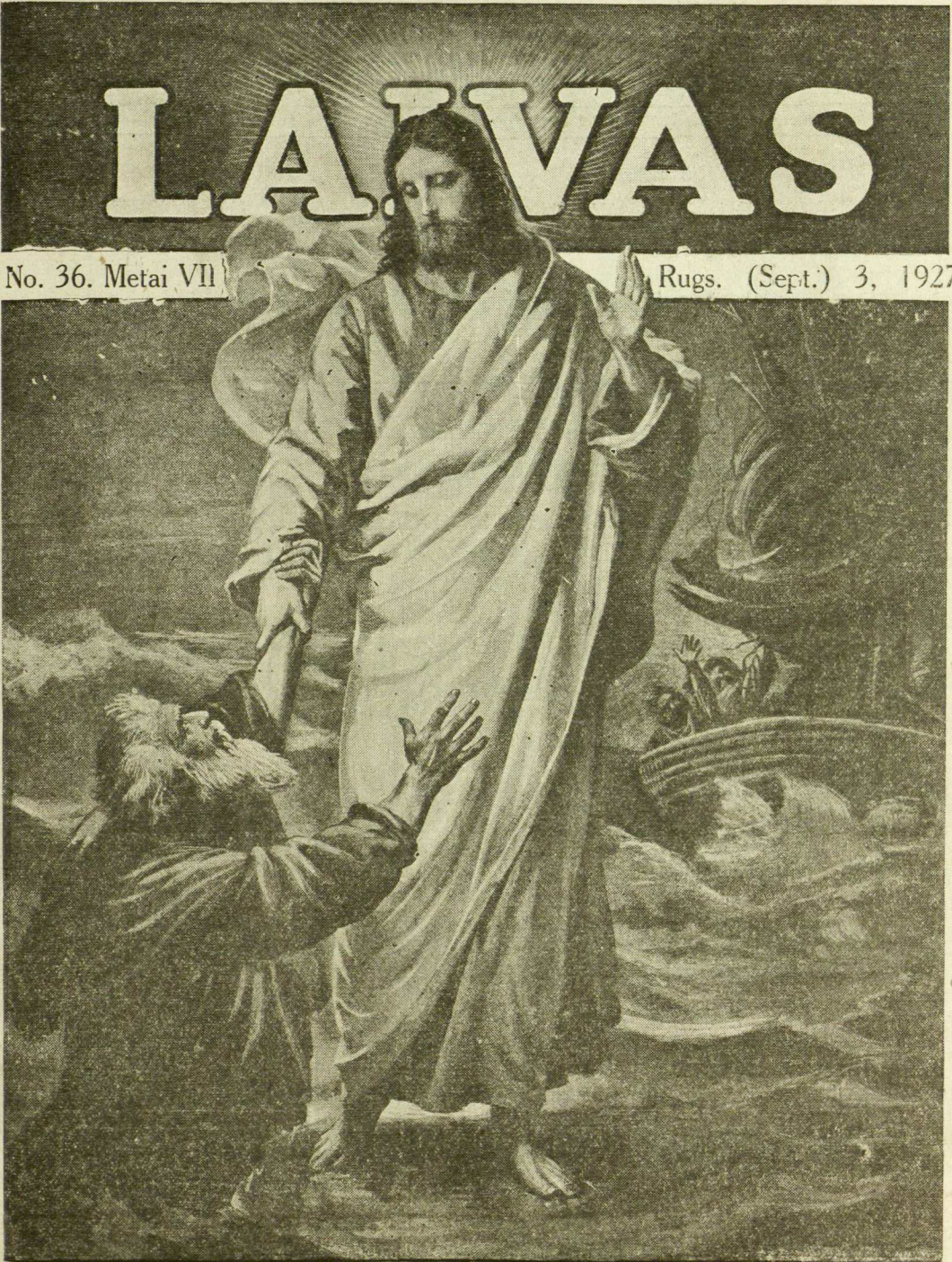

LAIVAS

No. 36. Metai VII

Rugs. (Sept.) 3, 1927

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

GAL. 3, 16-22.

BROLIAI, Pažadėjimai buvo padaryti Abraomui ir jo sėklai. Nesakoma: ir sėkloms, lyg kad jų būtų daug, bet apie vieną: Ir tavo sėklai, tai yra Kristui. Taigi, aš sakau taip: Dievo patvirtintojo testamento duotasis po keturių šimtų ir trijų dešimtų metų įstatymas nepenaikina, taip kad pažadėjimas virstų nieku. Nes jei tėvainystė gaunama įstatymu, jau ne be pažadėjimas. Bet Abraomui Dievas ją davė pažadėjimu. Tai kam gi įstatymas? Jis pridėtas dėl pažengimų, iki ateis ainis, kuriam buvo duotas pažadėjimas. Įstatymas angelų išakytas per tarpininką. Tarpininko nėra kame yra vienas. Dievas gi yra vienas. Taigi, ar įstatymas yra priešingas Dievo pažadėjimui? Anaipol. Nes jei būtų buvęs duotas įstatymas, kur galėtų padaryti gyvus, tešumas būtų tikrai iš įstatymo. Bet Rastus užra-

E v a n g e l i j a .

LUK. 17, 11-19.

ANUO metu Jėzus keliandamas į Jeruzalę ėjo tarp Samarijos ir Galilejos. Jam įeinant į vieną sodžių, jis sutiko dešimts raupsuotų vyrų; jie sustojo atstu ir pakėlė balsą, sakė: Jėzau, mokytojaun, pasigailėk mūsų. Pamatęs juos, jis tarė: Eikite, pasirodykite kunigams. Ir atsitiko, kad becidami jie pasveiko. Vienas jų, pamatęs, kad jis sveikas, sugrižo garbindamas dideliu balsu Dievą ir dėkodamas parpuolė ant veido prie jo kojų; tai buvo samaritonas. Atsiliepdamas Jėzus tarė: Argi ne dešimts pagijo? kur gi devyni? Neatsirado, kas sugrižęs duotą garbę Dievui, kaip tik šitas svetimtautis. Taigi jis jam tarė: Kelkis, eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave.

kino visa po nuodėme; pažadėjimas turėjo būti suteiktas tikintiesiems tikėjimu į Jėzų Kristų.

Italų jaunuomenės lenktynės tikybinės kultūros srity. Venecijos provincijos jaunuomenė pradėjo savo susirinkimuose gvilidenti tikybos dalykus. Dabar tas įprotis paplito visoj Italijoje. Šitas darbas sekasi tik tada, kada paskaitų sakytojai patys pirma gerai pasirengia, nesigailėdami laiko ištiria tą tikybos dalyką, apie simanančių apie tikybos dalykus. 'Rytas.'

kurį ketina kalbėti kitiems. Tuo tikslu paskaitų klauso ir tikrieji dalykų žinovai. Jie pasakytąsias paskaitas įvertina ir geresniašias apdovanoja. Romos katalikiškoji jaunuomenės sąjunga ketina šį darbą praplėsti, iš anksto išdirbti gerą programą ir tuo budu išauklėti daug žmonių nu-

Valdžios Pagarba.

Vyresnieji nusiskundžia savo tarpe dažnai, kad mūsų dienų išlepinta jaunuomenė visiškai nenorinti ir nemananti klausyti savo tėvų ir globėjų. Pa-dejuoja, pasišneka ir tuom visą skausmą nori išrišti. Kiti, gudresni, įžiuri tame “amerikonišką” vaikų dvasią ir nors tos dvasios nesupranta iš kur ji kilus, bet slaptoje didžiuojasi, it naują Ameriką suradę. Jų-gi vaikučiai, paniekinę pirmiausiai tėvų valdžią, jų autoritatę, labai lengva širdimi laužo ir valstybinės valdžios įstatymus net tuomi savo tarpe girdamiesi, kol neatsiduria kalėjimuose: vieni už vogimus, kiti už užpuolimus-pasikesinimus prieš žmonių turtą, ar gyvybę.

Kuomet jau pristveria civilė valdžia “amerikoniškos dvasios” vykintojus, susipranta tėvai perdaug palaidai leidę savo vaikams augti. Bet iš ištikusios nelaimės pasistengia kiek galint greičiau paliuosuoti ir kiek pabarę už neatsargumą, vėl leidžia savais keliais gyventi.

Negalima ką gero pasakyti apie tokių šeimų dorinį stovį: nei tėvai, nei vaikai tokiose šeimose tikėjimo dalykuose nenusimano. Dievo įsakymai laužomi juo lengviau, nes Dievas kantrus ir už kiekvieną prieš Jį nusikaltimą tuč tuojau nebaudžia, o tėvai neboja.

Taip tėvų valdžia apsireiškia pas daug lietuvių ir vardu neva katalikų žmonių. Kur kas baisesni dalykai yra pas nekatalikus.

Kas pas mus yra yda — tėvų ne-

klausimas — ar nuodėmė, ten paskaitoma į dorybę.

Auga nauja karta sauvalė, išdidi, pasileidus, gobši. Kur-ne-kur tik suspindi vienas kitas jaunuolis, ar jaunuolė savo tikruoju idealizmu. Bet tas vos menka žvaigždutė tamsioje naktį, Kiti-gi vykina — “amerikonišką” dvasią, t. y. atmetę visokią valdžią, autoritatę, gyvena nevaldomi dorinių dėsnių pušiau laukinių kultūros ragavusių, žmonių gyvenimu.

Labai klysta tie, kurie mano, kad toji “amerikoniška” dvasia yra tik Amerikoje. Ne. Josios pilnas pasaulis. Amerikoje nepasireiškia kol kas žiauriai valdžios nepagarba. Čia net ir tikras amerikoniukas ‘policmono’ prisibijo. Bet perbėgę mintimis įvairius pasaulio kraštus, rasime tą pačią nepasitenkinimo valdžia dvasią, rasime sumišimų, sukilimų, revoliucijų. Ko tautos sukyla? Ko žmonės nori? Dažnai jų norai tikrai teisėti ir geri, nes tie, kurie juos valdo, pačią valdžią naudoja savo asmeninims tikslams, o ne savo valdinių naudai. Bet taip gi neretai žmonės sukiršinti yra prieš teisėtą savo valdžią tųjų, kurie mano iš suiručių, iš žmonių nelaimių pralobti. Tų tikslų siekdami, išpučia kiekvieną valdininkų nusikaltimą, apibrendina, pačią valdžią stengiasi pažeminti žmonių akyse, o žmonės, norėdami sulaukyti neteisingą šalies ir žmonių turtų aikvojimą, — atmeta visokią valdžią. Tuo budu visuomenė vedama į kovas, į revoliucijas, į anarchiją.

Taip ima elgtis tos visuomenės, kurios nutolsta nuo Kristaus mokslo dėsnių. Supagonėjusieji, kultūros ragavę, žmonės, nebodami savo amžinuoju gyvenimu nei likimu, gyvena ta diena, griebdami iš kur pagalėdami svetimą turtą.

Iš atskirų asmenų susidaro šeimynos, valsčiai ir valstybės. Jeigu atsiranda daug sugedusių doriniai, nupuolusių protiniai žmonių, jie duoda visą išraišką mažumai. Čia gludi dalinai priežastis, kodėl mūsų dienų galingosios valstybės negali susitarti, dėl ko jos lenktyn eina kuri geresnių ir daugiau prisigamins ginklų. Neišvengiamas baisus karas turi ateiti, nes žmonės savo gobšumo nevaldo, tautos siekia prie naujų užkariavimų, kitų tautų pavergimo.

Kristaus Bažnyčia nuo pat Apaštaly laikų plačiai žmones mokina pagerbti teisėtą valdžią, jai pasiduoti jai priklausančioj srityje.

Šv. Povilas Apašt. rašo Romiečiams: "Kiekvienas tepasiduodie aukštesniosioms vyresnybėms; nes nėra valdžios, kaip tik iš Dievo; kurios gi yra, jos Dievo įstatytos. Taigi, kas priešinasi valdžiai, tas priešinasi Dievo sutvarkymui. Kurie priešinasi, patys sau pelnosi pasmerkimą. Nes vyriausybės nėra bijotinos geriems darbams, bet piktiems. Nori nebijoti vyriausybės? Daryk gera ir turėsi jos pagyrimą; nes ji Dievo tarnaitė tavo labui. Bet jei darai pikta, bijok; nes ji ne veltui nešioja kalaviją. Ji juk Dievo tarnaitė, keršytoja rustybei parodyti tam, kas daro

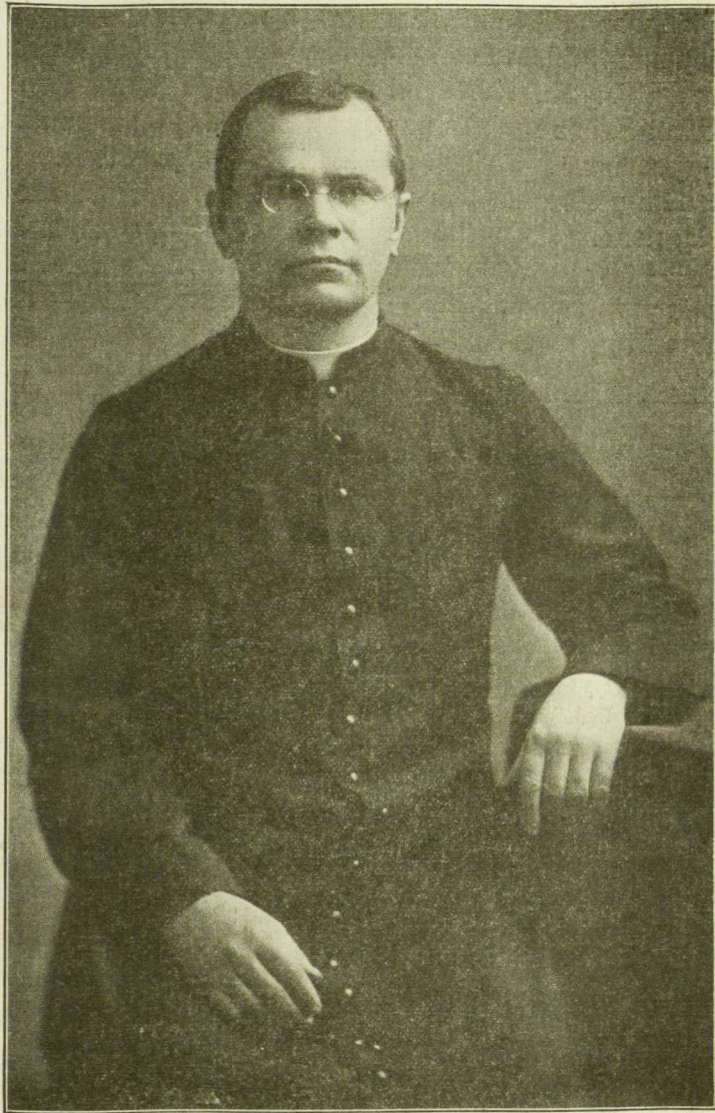
pikta. Taigi, yra jums reikalo pasiduoti ne tik dėl rustybės, bet ir dėl sąžinės. Todėl ir mokesčius mokate. Nes jos yra Dievo tarnai; jos tuo ir tarnauja. Taigi, atiduokite visiems, ką esate kalti: kam mokesť — mokesť, kam muitą — muitą, kam baimę — baimę, kam pagarbą — pagarbą." (Rom. 13, 1-7).

Teisėta valdžia — tai Dievo tarnaitė žmonių labui. Valdžia atstovauja tam tikra prasme Dievą, užlaikydama tvarką, ramybę, leisdama žmonėms pilnai naudotis jų įgimtomis teisėmis. Taisi Katalikų Bažnyčios mokslas pašvenčia, pakelia kiekvieną klusnumą. Nes klausydami tų, kurie mums atstovauja Dievą tuose dalykuose, kuriuose jie turi valdžios, mes klausome paties Dievo. Dievas yra tvarkos ir meilės Dievas, o ne suiručių ir neapykantos.

Kai kurios nedoros mūsų dienų valstybių valdžios panorėjo save Dievo vietoje pastatyti; pradėjo savintis joms neprigulinčias sritis. Iš pačios valstybės panorėjo padaryti it kokį stabą, prieš kurį atskiras pilietis privalęs pamaldžiai nusilenkti, o to stabo valdžia — absoliutis gyvų ir mirusių piliečių valdovas.

Delei to civilės valdžios pasisavinimo sau nepasiekiamų dvasios sričių kilo pirmiau Francijoje, paskui Portugalijoje, dabar Rusijoje ir Meksikoje katalikų persekiojimai. Nes Katalikų Bažnyčia neteisingiems Dievo tarnams — valdžioms į jų reikalavimus atsako Kristaus žodžiais: "atiduokite Cezariui, kas yra Cezario ir kąs Dievo — Dievui."

Civilės valdžios privalome klausy-

J. Mal. Didž. Gerb. Kun. F. Kudirka, M. I. C. Marjonų Provincijolas Amerikoje.

Penkiolika metų sėkmingai veikęs Amerikoje, vėl grįžta iš Tėvynės į naują darbą. Jo dėka išliko gyvas vienintelis lietuvių Amerikoje dienraštis "Draugas", įsisteigė "Laivas". Jis plačiai yra žinomas ne vien Čikagoje, bet ir Amerikos lietuviams.

ti žemiškuos, laikinuose reikaluose, bet dvasios srities jos neturi teisės liesti — tam yra Kristaus Bažnyčia. Norėdami visuomenę pagerinti turime rupintis pagerinti šeimynų gyvenimą. Norėdami atitaisyti visuomenėje pasireiškiančią anarchizmo dvasią, nenorą klausyti bent kokios valdžios, — tėvai privalo imtis tinkamų priemonių savo vaikus išmokyti jų valdžią pagerbti, jų (savo tėvų) klausyti.

Toji blogybė — valdžios negerbimas — plačiai apima pasaulį ir jau giliai įleidusi šaknis. Vien žmogiškomis pastangomis — sunku atitaisyti, — reikia ir Dievo pagalbos.

Todel rugsėjo mėnesyje yra pasakta Maldos Apaštalytei maldauti Dievo, kad visokia valdžia būtų pagerbta, kad jos autoritatė — orumas apimtų visus.

—o—

Palaimintas Kun. Juozapas Cafasso

(Pabaiga).

Jisai sakydavo: “nėra greičiau prabėgančio laiko, pilną malonumo kaip tas, kurį praleidžiame bažnyčioje su Jėzumi, mūsų sielų Dieviškuoju Draugu. Ir kur galima rasti malonesnį laiką? Koks mūsų veiksmas gali būti geresnis, didesnis, kilnesnis, kaip žiurėti Jėzui dvasios akimis į Jo veidą? Kas lanko Švenč. Sakramentą ir žvelgia į Jį gyvo tikėjimo akimis, tas tikrai jaučia savyje dangišką džiaugsmą, nes jisai kartu susijungia tuomet su angelų choralais ir gieda su jais kartu: Šventas, Šventas, Šventas galybių Dievas.”

Niekam nėra nuobodu kalbėtis su Jėzumi Švenč. Sakramente. Pamėginkite, o įsitikrinsite, nes tik patyręs gali tikėti, ką reiškia Jėzų mylėti.”

Ne vien kunigus, bet ir visus žmones ragindavo eiti pas Jėzų. Jį aplankyti, su juo pasikalbėti, Jam savo širdies reikalus atidengti.

Su tokiu susitelkimu ir tikėjimu

bažnyčioje elgdavosi pal. kun. Juozapas, kad jo vienas priklaupimas prieš altorių sukeldavo kitų širdyse gyvą Jėzaus meilę.

Nuolatos ragindavo jisai žmones eiti dažnai prie šv. Komunijos, ragindavo naudotis Jėzaus begaline meile, pareikšta švenč. Sakramente. Visas jo veikimas, apsiėjimas rodyte rodė, kad kun. Juozapas karštai myli Jėzų Eucharistijoje.

Dievo Motina.

Pal. kun. Juozapas karšta, nuoširdžia meile mylėjo Jėzų, bet jo širdis taipgi degė prie Švenčiausios Jėzaus Motinos, Marijos. “Prie Jėzaus per Mariją, dažnai sakydavo jis, ragindamas kitus mylėti Dievo Motiną. “Ai man, kas per draugystė, sakydavo jis, buti visados su Jėzumi ir Marija. Prieš ją — dreba pragaras, šalinasi piktosios dvasios. Viskas mums seksis, jei dirbsime kartu su Marija, dalinsimės su ja džiaugsmu

ir vargais. Jisai turėjo begalinį pasitikėjimą Dievo Motinai, Marijai. Jisai pavesdavo josios globai visus savo dvasios reikalus.

Su ypatingu stropumu melzdavosi jisai prie Švenč. Panelės kai reikėdavo atversti nustojusius vilties nusidėjėlius. Ir pal. kun. Juozapas išprašydavo pas Dangaus Motiną reikalingų malonių.

Visas palaimintojo gyvenimas buvo it garbės imnas V. Dievui, bet nemažiau jisai rupinosi sekti švenč. Panelės dorybėmis.

Sielos vidus.

Tarp daugybės įvairiausių darbų, kuriuos pal. kun. Juozapas buvo apsiėmęs atlikti, jisai pasilikdavo viduje susitelkęs, susikaupęs, visada susivienijęs su Dievu savo širdies atdusiais.

Begaliniai vertino nusižeminimą, stropiai laikėsi kuklumo, ypač labai saugojo savo dvasios dailiausią žiedą — skaistybę, tą angelų dorybę. Skaistybės dorybėje atsižymėjo palaimintasis vaiku ir mokiniu budamas, ją išaugino, joje sustiprėjo, kad net visi nedvejodami sakydavo antrąjį šv. Aloyzą matą.

Pal. kun. Juozapas žinojo, kad su tąja dorybe galima patikti Dievui, o be jos, nors didžiausius darbus padarytų, nepatiks; žinojo, kad kunigo viešajame veikime skaistybės dorybė yra atspara, žibintuvas ir kelias silpnėsniems sieloms į Dangų, todėl jis ją daugiausiai ir dabojo.

Žinodamas, kad savo silpnomis jėgomis be Dievo malonės negalėtų dorybių aukštumoje išsilaikyti, jisai daug melzdavosi prie švenč. Panelės Mari-

jos. Josios garbei pašvėsdavo kiekvieną šeštadienį, kasdien kalbėdavo ražančių, pavesdavo visus savo darbus, ir Marija laimino uolų savo garbintoją.

Meilė.

Visa savo širdimi ir pajėgomis pal. kun. Juozapas mylėjo Dievą ir visa, kas prie Dievo veda. Tos dieviškos meilės deginamas mylėjo žmonių sielas, brangiausiu Išganytojo Krauju atpirktas, rupindamasis kiek galint daugiau sielų pakreipti prie Dievo. Ir ne vien gyvieji juto jo globą ir žinojo maldas, bet pal. kun. Juozapas daug melzdavosi už skaiestykloje kentančias sielas, kad tik jų daugiau atvadavus dangui. Savo karštuose pamoksluose dažnai prisimindavo skaistrykloje esančių sielų reikalus, ragindamas žmones pagelbėti mirusiems.

Gyvenimo Vakarai.

Nuo pat jaunų dienų nuolatos sunkiai dirbdamas, o ypač vėliau kaip konvikto vedėjas ir keturių Turino kalėjimų kapelionas per 20 metų, išaikvojo savo jėgas. Palaimintasis to nesigailėjo. Matė jisai kaip daug V. Dievas per jo rankas teikėsi gero suvargusiems žmonėms padaryti, tad džiaugėsi pamatęs, kad neužilgo ir jam pačiam teks pas Dangaus Tėvą keliauti. Jisai troško palikti purviną, nuodėmingą žemę, kad galėtų susivienyti su savo Viešpačiu ir Išganytoju. Turėjo didelę viltį, kad V. Dievas, kurio garbei visą savo gyvenimą pašventė, neatstums jo nuo Savo Veido, bet dangaus karalystėj suteiks tinkamą atlyginimą. Užtat savo dvasinį testamentą pabaigęs žodžiais:

“Ne mirtis, bet saldus poilsis artinasi tau, mano siela, nes su tavim yra Marija, ir tau atsiskyrus nuo kuno apkabins tave Jėzus.”

Mirtis.

Nors išsekusiomis jėgomis, bet nuolatos dirbo. Netekęs jėgų birželio 12 d. 1860 m. pal. kun. Juozapas apalpo išpažinčių beklausydamas. Paėmė jį iš klausyklos į kambarį, bet jau daugiau nesikėlė iš ligos patalo. Vienuolika dienų pagyvenęs, birželio m. 23 d. 1860 metais, palaiminęs nuliudusius konvikto auklėtinius ir aprupintas šventais Sakramentais, besidžiaugdamas užmigo amžinu miegu.

Jam mirus, sujudo visas Turinas, Piemontas. Žmonės giliai rauduoja mylimo kunigo netekę. Jo pasigedo ypač vargšai ir nelaimingieji. Jis buvo jų geriausias tėvas. Visi beveik gerai jį pažino, daug kas naudojosi jo patarimais, girdėjo jo pamokslus.

Ir ne vien paprasti žmonės, bet ir Turino vyskupijos kunigai pasigedo pal. kun. Juozapo, nes jie daugumoje buvo ilgesnį ar trumpesnį laiką jo auklėtiniai, kiaurai jį pažino kaip šventą kunigą.

Savo šventumu, taktu, malonumu įgijęs buvo ir net pas apsileidėlius ir bedievius pagarbos. Ir tie gailėjosi išgirdę jo mirtį.

Laidotuvės.

Kun. Juozapo Cafasso laidotuvės mažai kuo skyrėsi nuo kitų kunigų palaidojimo. Vien nepaprastai daug buvo atvykusių kunigų ir nesuskaitomos žmo-

nių minios liudijo, kad čia laidojamas nepaprastai daug Kristaus Bažnyčioje gero padaręs Jėzaus apaštalo kunas. Tarp margos laidotuvių minios gal žymiausią dalį užėmė vargdieniai Jų graudus aimanavimas vėrė kitiems širdį, nes visi žinojo, vargšai antro panašaus šelpėjo negreit tesusilauks.

Karstą įleido į drėgną duobę, apibūrė žemėmis, kapą papuošė gėlėmis, bet nei koks pastovesnis ženklas neskyrė jo kapo nuo visų kitų.

Taip Kristaus karžygis baigė žemišką kelionę.

Palaimintojo garbė.

Bet žmonės kun. Juozapo nepamiršo. Buriais ateidavo žmonės prie jo kapo pasimelstų. Neužilgo V. Dievas ėmė rodyti savo tarno garbę. Per kun. Juozapo užtarimą daugelis gaudavo įvairių malonių.

Dėkingi žmonės, pastatė kun. Juozapui marmuro antkapį, kuriame iškaldirino jo paveikslą, beraminantį kalinį. Garsas apie daromus stebėtinus pagijimus pasklido plačiai. Trisdešimts metų vėliau jo karstas tapo atkastas, kuno likučiai suvynioti į šilko drobulę, sudėti į dvilypį (buko) kietmedžio ir cinko karstą ir patalpinti tam tyčia paruoštoje koplyčioje.

Į penketą metų po tam, 1896 m., pradėta beatifikacijos procesas kan. Allamano rūpesniu. Dievo tarno kun. Juozapo kunas tapo perneštas į bažnyčią. Žmonės džiaugėsi galėdami patogiau lankyti jo karstą. Ėmė darytis gaušų ir didedi stebuklai, kurie, ištyrus pasaulinei ir dvasinei valdžiai, buvo

paskelbti tikrais stebuklais.

Netolį trisdešimt metų tęsėsi kun. Juozapo Cafasso beatifikacijos klausimas. Vispusiškai ir nuodugniai ištyrus Bažnyčia jo visą gyvenimą bei padarytus per jo užtarymą stebuklus, 1925 m. šv. Tėvas Pijus XI įskaitė kun. Juozapą Cafasso į palaimintųjų eiles. Jo šventė yra švenčiama 23 birželio.

Pabaiga.

Pal. kun. Juozapas norėjo tapti šventu ir tapo. Jisai sakydavo: "nieko nenoriu, neieškau, netrokštu, kaip buti

šventu, ir busiu laimingiausias iš visų tapdamas šventu, greit ir dideliu šventu." Tą šventumą jis atsiekė. Dievas stebuklais pareiškė jo garbę.

Pal. kun. Juozapas ir mums visiems yra pavyzdys. Ir mes privalome tapti šventi; turime to norėti, to siekti. O tapsime šventi, jeigu tobulai pildysime kiekvienas savo pareigas. Pamaldumas, šv. Sakramentai, visiškas Dievo valiai atsidavimas buvo pal. kun. Juozapo skirtingi budo privalumai. Tą galime ir mes įsigyti. Pabandykime tapti šventais, o busime laimingiausi.

Tretininkų Žinios.

Tretininkų Įstatai.

Žmogus nenori to, ko jis nepažįsta, ko nesupranta. Taip dedasi ir su Tretininkais. Žmonės nesupranta, nežino Tretininkų Įstatų, dėl to bauginasi ir nenori priklausyti prie šv. Pranciškaus tretininkų. Kai kuriose vietose ir patys tretininkai neperdaug nusimano apie savo įstatus. Tenka todėl frumpai ir suglaustai paminėti žymesnius tretininkų įstatų punktus.

Tretininkų tikslas — save išganyti ir kitiems pagelbėti išsiganyti, pildant Dievo ir Bažnyčios įsakymus.

Į tretininkus gali būti priimtas kiekvienas katalikas, baigęs 14 metų, kuris gražiai elgiasi, taikaus ir rimto budo, pamaldus asmuo.

Ištekėjusios moterys priimamos tik su jų vyrų žinia, arba išimtinuose atsitikimuose su dvasios tėvo pritarimu. Tretininkystė nekliaudo joms pildyti moterystės pareigų. Tretininkai privalo nešioti juostelę ir škaplierius, kitaip nustoja tre-

tininkų teisių ir privilegijų. Škaplierius ir juostelę galima nešioti po paprastu rubu.

Norintieji tapti tikrais tretininkais asmenys privalo būti tyriami per ištistus metus. Yra tai bandymo ir naujokavimo metai. Po metų nustatytu būdu padaro profesiją, aiškiai pasižadėdami pildyti Dievo ir Bažnyčios įstatymus. Be to pasižada atlyginti, jei kada prasižengtų tam, ką darydami profesiją yra apsiėmę pildyti.

Atskirose parapijose tretininkai sudaro savo kongregaciją, draugiją. Ji yra teisėta, jei yra įkurta tretininkų Vizitatoriaus, ar jo įgalotinio-kunigo. Vizitatorius paskiria parapijos tretininkų kongregacijai valdybą trejiems metams. Be priešasties atsakyti nuo uždedamų pareigų nėra leistina. Pareigas privalo atlikti rūpestingai visi valdybos nariai.

Jeigu kuris tretininkas ar tretininkė yra neklusnūs ir kenksmingi Brolijai sąnariai, priminus jiems jų priedermes antrą ir trečią kartą, jei nepasitaiso, išbraukiami iš Tretininkų.

Jeigu kas neišpildytų tretininkų įstatų, tegul žino, kad nenusideda Dievui, išskyrus peržengimą tų įstatų, kurie yra paliepti pildyti Dievo ar Bažnyčios įstatymais.

Šv. Pranciškaus tretininkams yra suteiktos labai gausios dvasinės malonės Popiežiaus Leono XIII 1833 m. 30 d. gegužio.

Visuotinus atlaidus gauna: išsirašymo dienoje, profesijos darymo dienoje, laike mėnesinių susirinkimų, šv. Pranciškaus gimimo šventėje (spalių 4 d.). Taip gi šv. Klaros dienoje (Rugp. 12 d.), Šv. P. Marijos, Angelų Karalienės (rugp. 2 d.) parapijos bažnyčios globėjo šventėje.

Gali pelnyti visuotinus atlaidus vieną kartą mėnesyje sau pasirinktoje dienoje; atlaikant 8 dienų rekolekcijas; mirimo valandoje, jei tik šauksis Jėzaus vardo. Du kartu metuose gali įgyti visuotinus atlaidus tie, kurie gauna popiežiaus vardu teikiamąjį palaiminimą, jei tik pasimels šv. Tėvo intencija. Su ta pat sąlyga gauna visuotinus atlaidus, jei priima generalę Absoliuciją šiomis dienomis: Kalėdų 1 dieną, Velykų pirmą dieną, Sekminių

pirmą dieną. Saldž. Jėzaus Širdies šventėje, Šv. Pan. Marijos Nekalto Pras. dienoje, Šv. Juozapo šventėje (kovo 19 d.), šv. Pranciškaus Žaizdų dienoje (rugp. 17 d.), šv. Liudviko kar. šventėje (rugp. 25 d.), šv. Elzbietos šventėje (lapkr. 19 d.).

Pijus X geg. 5 d. 1909 m. pridėjo generalę absoliuciją šiomis dienomis: 1. Naujų Metų, 2. Trijų Karalių, 3. Šeštinišė, 4, šv. Trejybės, 5. Dievo Kuno, 6. Grabnyčių, 7. Marijos Apreiškimo (25 kovo), 8. Žolinės (15 rugp.), 9. Šv. Pan. Marijos Užgimimo (8 rugp.), 10. Marijos Pan. Aukojimo (21 lapkr.), 11. Visų Šventų, 12. Šv. Kliaros (12 rugp.), 15. Visos Didžios savaitės dienomis.

Visi minėtieji atlaidai ir dvasinės privilegijos liudija, kad Bažnyčia ne ven pagria Tretininkų norus tobulėti, bet teikia iš savo malonių išdo gausių malonių.

Nėra vietos suminėti daliniems atlaidams. Kiekvienas tretininkas kasdien gali daug malonių pelnyti sau ir skaistyklos sieloms tuos pačius darbus dirbant, ką ir paprastai pareigos uždeda.

Verta visiems prisirašyti prie Tretininkų.

A. Jakštas.

MUSŲ VILTIS.

Širdis mums dovanota
Gili, plati širdis,
Joj gludi nematuota
Mus Dievo išmintis.
Širdis tai mieliausioji
Mus' Jėzaus Viešpaties
Krikščionys randa Joje
Nežemiškos rimties.
Nelaimėse visose
Ji mūsų paguoda;
Ji prieš antpuoliuose
Mus gelbsti visada.
Mokyk mus Tau tarnauti,
Širdie, ištikimiau;
Tavyje džiaugsmo gauti
Ir pamylėt karščiau!

PRIE JĖZAUS ŠIRDIES.

Viešpaties Širdie švenčiausia,
Laimės tikras židiny,
Aš, Tavyj padėjus viltį,
Begyvensiu ateityj.
Tu suteiksi man tvirtybės
Kai pagundos siaus aplink...
To maldauju, mano Jėzau:
Tu mane ramink, apgink.
Skaudžiai gaila, širdį gelia,
Kad ligšiolei taip mažai
Temylėjau Tave, Jėzau...
Bet kaip troškau Tu žinai
Šiandie, Jėzau, vėl iš naujo
Del brangiausio Tavo kraujo,
Del perversiosios Širdies,
Geiste trokštu bekentėti
Ir mylėti Ją išties.

L. B.

Rašo Kun. P. Lapelis.

Laiškas Iš Kelionės

(Tąsa)

Buvau asmeniai atlankyti tą namą, kuriame "Jaunoji Karalaitė", mažoji Teresiukė, augo ir brendė savo pašaukime. Murinis namas dvejis aukštais, gana gražus, su visais patogumais. Visa išvaišda iš vidaus ir oro poetiška. Matytis, nieko Teresiukei gyvenime netruko, bet vienok jos širdis veržėsi ne prie žemiškų patogumų, tik kur kitur, augščiau, prie Dievo...

Atlankiau ir Seserų Benediktiečių Vienuolyną čia pat Lisieux; Šventoji lankė jų mokyklą. Jų koplyčioje priėmė Pirmąją Šv. Komuniją birž. 14 d., 1884 m. 1887 metais su savo mylimu tėvu atlankė Italiją ir Romą. Čia, laike audiencijos su Leonu XIII, prašė jo leisti jai įstoti į Karmelio Vienuolyną turint 15 metų. Primita tapo į Vienuolyną bal. 9, 1888 m. Jos Profesija buvo rugsėjo 8 d., 1890 m. Mirė rugsėjo 30 d., 1897 m. "in odore sanctitatis", persikeldama į Amžinojo Gyvenimo Rojų pačioj savo jaunystėj ir žydėjimė kaipo niekad nevystanti šventumo ir nekaltybės Lelija...

Tuoju po jos mirties jos garbinimas plėtėsi žmonių širdyse visame pasaulyje, nors Karmelio vienuolės ir Bažnyčia tylėjo...

Jos kapą ant Lisieux kapinių atlankydavo po kelias dešimtis tukstančių žmonių kas met.

Su nepaprastu džiaugsmu ir ramybe tos minios grįždavo namo, gavusios progą pasimelsti prie Mažosios Jėzaus Gėlelės... Roma tapo užversta tukstančiais prašymų įrašyti jos vardą į Šventųjų knygą... Galop pasirodymas spaudoje jos Autobiografijos buvo galutinis akstinas prie to, kad Bažnyčia pasiėmė darbą oficialiai ištirti jos gyvenimą, dorybes ir stebuklus. Tai buvo rugp. 12, 1910 m. Nepaprastai

detalus įvairiausių komisijų ir Aukščiausio Bažnyčios Tribunolo darbas baigtas į 4 metus laiko ir visi reikalingi dokumentai šešiuose dideliuose tomuose tapo įteikti Pijui X birž. 10 d., 1914 m. Rugp. 9 d., 1917 m., buvo oficialis jos relikvijų patikrinimas ant miesto Lisieux kapinių.

Rugp. 14 d., 1921 m. Benediktas XV paskelbė ją palaimintąja. Kovo 26, 1923 m., buvo iškilmingas jos relikvijų pernešimas iš miesto kapinių į Karmelio Vienuolyno koplyčią, dalyvaujant 60,000 žmonių.

Bal. 29 d., 1923 m. Pijus XI ją beatifikavo. Geg. 17 d., 1925 m., Mažoji Jėzaus Gėlelė tapo kanonizuota!

Nuo dienos paskelbimo dogmato del Nek. P. Šv. Prasiidėjimo Pijui IX viešpataujant nebuvo Romoje tokio džiaugsmo ir tiek iškilmės, kiek toje atmintinoje dienoje, kurioje Pijus XI savo ir Bažnyčios autoritu Mažosios Jėzaus Gėlelės vardą įrašė į Šventųjų knygą...

Mintys apleidžiant Lisieux.

Aplankęs visas svarbesnias vietas, surištas su Mažosios Jėzaus Gėlelės gyvenimu, net miesto kapinės, kuriose ilsisi garbingi jos tėvai ir pati jina prieš kanonizavimą buvo palaidota, šoferio paprašęs valandėlę palaukti, dar kartą užsukau į Vienuolyno koplyčią pasimelsti ir atsiveikinti su brangiomis relikvijomis... Jos sielą visuomet ir visur esant galima atrasti Danguje, bet relikvijas gal paskutinį kartą tenka matyti...

Koplyčioje mačiau iškabintas puošnias vėliavas visokių tautų, — tai pilgrimų palikimai atminčiai jų atsi'ankymo šioje šventykloje. Mačiau vėliavas Vokietijos, Francijos, Italijos, Ispanijos, Anglijos, Belgijos, Holandijos, Lenkijos, Brazilijos, A-

rgentinios ir daugybės kitų valstybių. Reiškia, visur jinais yra žinoma, tik, dėja, ieškotajam Lietuvos vėliavos pamatyti, bet negalėjau, nes, matyti, jos ten nesama... Laiškas eiti prie jos ir lietuviams, nes kiek mūsų brolių ir seserų reikalingi, yra jos paramos maldoje pas Dievą!

Šv. Teresė nuo Kudikėlio Jėzaus yra gražiausias paveikslas ypatingai mūsų jaunimui. Teisingai vienas Bažnyčios kunigaikštis yra pareiškęs, kad jinais yra Naujosios Epokos šventoji, pavyzdys naujo kelio nekaltojo kudikystėje. Šių laikų žmonės per daug pasitiki savimi, didžiujasi mokslu, išradimais, technika, patogumais. Per tai dvasios kultūros sritis palieka nustumta į šalį, kuomet ištikrųjų vienas tiktai dalykas išganys žmogaus sielą: tai nekalta dvasios kudikystė. "Jeigu netapsite kaip vienas iš tų mažutėlių, neįeisisite į Dangaus karalystę", — pasakė Išganytojas.

Šv. Teresė ėjo tuo keliu, delto ji tapo šventa, delto Galingasai Dievas pasišaukė ją pas save pačioje jos jaunystėje, paskirdamas jai aukštą vietą Rojuje ir apvainikuodamas ją Amžinojo Gyvenimo aureole...

PRIERAŠAS: Šv. Teresė, ta Mažoji Jėzaus Gėlėlė, yra mūsų laikų Šventoji. Pažymėtos datos iš jos gyvenimo šiame mano laiške parodo, kad ji gimė, gyveno ir mirė mūsų laikuose, o jos kanonizacija įvyko tik 2 metu atgal.

Turiu pažymėti, kad jos 4 sesutės dar tebėra gyvos: 3 tame pačiame Karmelio Vienuolyne Lisieux, kurių viena, Motina Agnietė, yra Viršminkė (Prijoresė), o ketvirtoji sesutė yra taipgi vienuolė, bet Aplankymo Vienuolyne, Caen'e.

Laiškas į Redakciją.

Gerb. "Laivo" Redakcija!

Nuolankiai pareiškiu, kad "Laivas" yra geriausias mano draugas, išskyrus Jėzų, gyvenantį švenčiausiame altoriaus

Sakramente.

"Laivu" gėrisi kiekvienas geros valios žmogus ir perskaitęs vieną numerį nepasitenkina juomi, prašo dar daugiau numerių duoti pasiskaitymui. Duok Dieve, kad "Laivas" taptų kiekvienos šeimos mylimiausiu draugu ir patarėju sielos reikaluose!

*"Laivo" Draugė, A. Mickiutė, Kaunas.
Laiškas "Laiviui."*

Garbė Jėzui Kristui!

Gerbiamoji "Laivo" Redakcija, aš Ona Bitaitė tariau tukstantį kartų ačiū, kad mane atlankote su laikraščiu "Laivu". Jis toks gyvas, įvairus, o tų skaitymų gražumėlis! Ne tik man, bet visiems mūsų šeimoms "Laivas" taip patinka, kad jo laukiame, kaip kokio svečio. Dieve duok jums didelę sveikatėlę. Su godone, O Bitaitė.

Gerbiamas "Laiveli."

Man buvo malonu Lietuvoj klausytis įvairių paukštelių dainų, kurie čiulbėjo žaliame gojelyje tarp tekančių upelių krantų. Šaltiniai sriuveno, bėgo į upelį, o aš sergėjau paukštelių nuo vanagų.

Gaila pasidarė atsisveikinant Lietuvą, su jos miškais, upėmis, paukšteliais. Su Diev! Su Diev! Kada-gi bus lemta sugrįžti į mielą tėviškėlę ir laisvai su paukšteliais uždainuoti gojalyje linksmą dainą? Kada? "Laiveli", atsakyk. *Pr. rašytojas.*

Atsakymas. Užsidirbki bent 2 ar 3 tukstančius dolerių ir važiuok atgal į Tėvynę. Ten busi gerbiamas ir laisvai galėsi tėviškės gojalyje linksmą dainelę užtraukti.

A. † A. MARIJONA LUKIENĖ.

iš Racine, Wisc., Amžina Kolegijos Remėja, mirė daug gero žmonėms ir Bažnyčiai padariusi. Už ją bus atlaikytos Marijonų Vienuolyne dvejos šv. Mišios, o visų Gerb. Remėjų prašome pasimėlsti už jos sielą.

M. K. R. Centras.

MUSŲ DARBAI

Ispudingos Iškilmės.

(Taša).

Tenai jie sieks aukštesnių mokslų. Jie išvažiuoja laivu "Estonia" pabaigoje ateinančio mėnesio.

Aš noriu pareikšti, kad esu visiškai patenkintas rekolekėjomis, nes mano mąnymu visi stengėsi jas atlikti kuogeriausiai. Dabar, baigdamas savo trumpą prakalbėlę tariau sudiev broliams, kurie išvažiuoja, ir per nekurį laiką bus atsiskyrę nuo mūsų.

Susirinkimo vedėjas Brolis Jančius kviečia kitus išsitari.

Kalba Leonardas Gritis iš Brighton Park, Chicago, Ill.

Mums visiems yra nemalonu skirtis su draugais, kurie turi važiuoti pabaigti savo mokslą kitose vietose, bet ne ką padarysi — tai yra Dievo valia. Dabar visų čia esančių vardu linkiu, kad kuogreičiausiai pabaigtumėt mokslus ir sugryžtumėt į mūsų tarpą kunigais — Marijonais.

Kalba Adomas Ratkelis iš Shenandoah, Pa.

Mums ištiesų yra nemalonu skirtis su draugais. Vos tik kelius mėnesius atgal atsisveikinom su dviem mums gerai žinomais draugais — Alfonsu Jagminu ir Pranu Skruodeniu ir vėl šiandien turime sakyti sudiev kitiems keturiems broliams, kurie taip pat važiuoja į tolymą šalį mūsų Tėvyne-Lietuva.

Taigi linkiu jums, broliai — laimingos kelionės ir kad nuvažiuavę į mūsų tėvų šalį, jums mokslas sektųsi ir pargrybtut jaugi ne — Broliais Marijonais, bet gerbiamais Kunigais Marijonais.

Dabar Br. Jančius prašo išvažiuojančių ištarti kelius žodžius.

Kalba Br. Adomas Markunas, Worcester, Mass.

Nors ir mes norėtumėm pasilikti tarpe savo draugų — Brolių Vienuolių — bet atėjus laikui mums reikia keliauti ir pasirošti, kad paskiau galėtumėm tinkamai vesti žmones išganymo keliu. Neužmirškite mūsų, broliai, pasimelskite už mus, idant Gerasis Dievas mums laimingų mūsų darbuose.

Aš jums širdingai linkiu, kad ir jums mokslas kuogeriausiai sektųsi ir kad neilgai trukus pasimatytumėm anapus jūrų.

Kalba Kazimieras Drazdys, Roseland, — Chicago, Ill.

Gerbiamieji Tėvai, Svečiai ir Broliai Kristuje:—

Pradedant novicijato metą jis mums atrodė sunkus ir ilgas; bet dabar, pažiūrėjus į jį, jis taip greitai praėjo, jog atėjus laikui apžadus daryti, mes stebėjome, ar ištikrųjų tai gali but. Todel — Broliai Naujokai, nenusiminkite, — jūsų metas irgi greitai praeis ir nesijusite kaip reikės padaryti svarbiausį žingsnį jūsų gyvenime, tai yra — apžadus.

Šiandie aš tariau ačiu visų savo draugų vardu — buvusiais su manim naujokais — Gerbiamiems Tėveliams ir Broliams už suteiktą dvasinę pagalbą.

Kalba Brolis Adomas Juškevičius iš Worcester, Mass.

Kaip mūsų diena nušvito taip ir jūsų diena nušvis. Nebijokite ir jūsų laiminga diena nušvis su jos maloniais džiaugsmo ir laimės spinduliais. Aš praleidau linksmą ir laimingą naujokavimo metą ir tikiuos, kad ir jus pereisit per jį linksmiais ir laimingais pergalėtojais. Nes kaip auksas yra mėginamas ugnyje, taip ir mes esame mėginami per pagundas ir kryžius.

Tai linkiu visiems, čia pasiliekantiems broliams, linksmiausių ir laimingiausių pasisekimų. (Bus daugiau).

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kaip galima atskirti, kur yra tikras katalikas, o kur netikras? Susiginėjim, kiti sako net masonai yra daugely tikri katalikai.

E. Bied-das, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Iš medžio vaisių pažystama medis, o iš kataliko darbų jo tikrumas. Katalikas negali būti kartu kataliku ir masonu, nes masonai slaptai kovoja prieš katalikus. Apie tokių "tikrumą" netenka kalbėti, — jie išsižadėjo darbais katalikystės.

Apsileidėliai katalikai save vadina tikrais katalikais, nes jie krikštyti katalikų Bažnyčioje ir kada-ne-kada jom užklysta. Bet tikroj prasmėje bus tikras katalikas tas, kuris yra krikštytas ir priklauso priekat. Bažnyčios, o taip gi rimtai rupinasi save išganyti, kuris tiki tam, ką Bažnyčia skelbia tikėti, kuris užlaiko Dievo ir Bažnyčios įsakymus, kuris priima sakramentus ir meldžiasi prie Dievo Kristaus nustatytu būdu.

KLAUSIMAS. — Girdėjau, senovės "Šaltinis" atgijo. Prieš karą labai mėgau jį skaityti. Ar ir dabar jis Seinuose leidžiamas ir kokia jo kaina. Norėčiau užsisakyti. *O. Gus-nis iš Cleveland, O.*

ATSAKYMAS. "Šaltinis", savaitraštis, tikrai atgijo. Jisai spausdinamas Marijampolėje "Šešupės" spaustuvėje, o redaguoja jį Kunigai Marijonai. "Šaltinio" kaina metams Amerikoje \$2.40. Atsiųskite "Laivui" \$2.40, o mes Tamstai patarpinėkime.

KLAUSIMAS. — Kuomet jaunavedžiai, besirengdami į moterystės luomą, viens kitą prigauna kas link turtų, metų ir kitų dalykų, ar jų moterystė gera?

J. P. R. Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Negerai, kad vienas kitam meluoja, prigaudinėja, bet dėl to moterystės sakramentas, teisėtai ba-

žnyčioje priimtas, negali būti blogas. Ne dėl metų veda ir ne dėl pinigų išteka.

KLAUSIMAS. — Gal paaiškinsite apie Lietuvos "pavasarininkus". Aš senai iš Lietuvos, nežinau, kas jie per vieni.

A. Lipkus, Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. — "Pavasarininkai" yra lietuvių katalikų kaimo jaunuomenės didelė draugija. Ji turi iš viso 561 kuopąskyrių su 60,000 narių. Liepos mėn. pradžioj pavasarininkai sušaukė į Kauną Kongresą. Jame dalyvavo daugiau 10,000 pavasarininkų. Amerikos L. Vyčiai nuvažiavo ir-gi į tą Kongresą; jų buvo per 100 žmonių. Iškilmingoje eisenoje plevėsavo 485 veliavos. Pavasarininkai gyvuoja jau šešiolikti metai.

KLAUSIMAS. — Su manim atsitiko nelaimė, bus jau apie 18 metų, o man vis ramybės neduoda. Buvau gužynėje ir ant keršto savo draugui norėjau padaryti skriaudą; sugriebiau kepurę ir sudraskiau. Maniau, kad buvo jo, pasirodė, kad mano. Sakiausi per išpažintį apie savo piktumą ir kerštą, bet vis abejoju, ar nereikia tam draugui kiek atlyginti, juk jo kepurę tariausi sudraskęs? Prašau "Laive" atsakyti. *O. Vitaras, New York, N. Y.*

ATSAKYMAS. — Skriaudos Tamsta niekam kitam nepadarei tik sau. Saugai jau atlyginai, naują kepurę įsitaisydamas, o savo širdies nuodėmę išpažinęs, gavai jos dovanojimą. Taigi, viskas tvarkoje. Pasirupinki daugiau nekerštauti.

KLAUSIMAS. — Kodel niekad nedat į "Laivą" Jusų paveikslas? Mes norime žinoti, kokie žmonės per "Laivą" kalba į savo skaitytojus.

Jurbarkietė Elzbieta, Lietuva.

ATSAKYMAS. — Paveikslus dėti nėra butino reikalo. "Laivą" redaguoja kunigai Marijonai.

Lietuvos Žinios

Skirsnemuniškiai (Kauno ap.). Š. m. liepos 7 d. du vyrukai parėję iš Jurbarko (turbut įkaušę) nuėjo maudytis ir vienas nuskendo. Kunas palaidotas nešvestoje vietoje, nes nėjęs išpažinties ir buvęs bedievis. "Šaltinis."

Pašvitinys (Šiaulių aps.). 13 d. liepos parapijos kapuose palaidotas jaunas vaikiną Stasys N., prigėręs besimaudant. Velionis sušilęs šoko į vandenį ir nuskendo. Draugas bėgo šaukti pagalbos, bet nespėjo. Atsargiai sušilusiems į vandenį!

L. Kryževičius. "Šaltinis."

Skirsnemunė (Kauno ap.). Dvi mergaitės (Prauskaičio tarnaitės) besimaudydamos prigėrė. Viena buvo Skirsnemunės parapijos, kita Girdžių. "Šaltinis."

Mariampolės gyvenimas. Rugpjūčio mėn. 5 d. Vargdienių Seselių Vienuolijos rumuose įvyko vasaros mokytojų kursų atsisveikinimo vakarienė. Joje, be klausytojų, dalyvavo kursų vedėjas ir lektoriai. Atsisveikinimo kalbas pasakė dr. K. Pautienius (vakarienės rengimo komisijos vardu) mokyt. A. Salatka (klausytojų vardu), p-lė Arminaitė (Kauno kat. mokytojų centro valdybos narys), p. Daniliauskas (lektorių vardu) ir kursų vedėjas kun. Mažonas—Mažonavičius. Kalbėtojai nuo klausytojų dėkojo Marijampolės katalikų mokytojų sąjungos skyriui už šių kursų surengimą ir pageidavo, kad panašūs kursai būtų surengti ir kitais metais.

Ryto metą klausytojų burs aplankė

PRAŠOME BALSIAI PASISKAITYTI!

UŽSIMOKA DAILIAI IŠRODYTI!

Per 18 metų ištikimai ištarnavę Brighton Parko žmonėms, mes atidarėme moderniškiausią ir vėliausios mados barbernę po num.

2557 W. 43 St., Chicago, Illinois

Maloniai kviečiame visus savo senuosius kostumerius ir visus Brighton Parko žmones naudotis mūsų patarnavimu, o užganėdinimą mes pilnai garantuojame.

Mes griežtai tvirtiname, kad ieškodami geresiuo patenkinimo ir geresnio darbo kitur, niekur nerasite.

Mūsų šapa aprūpinta naujaisiais ir geriausiai instrumentais visokiems darbams atlikti: moterims plaukus suraityti joms plaukus nukirpti, masažui atlikti, shampoo padaryti, apsilvinti ir visokius darbus atlikti plaukams ir apskritai galvai.

Pas mus nėra nuobodaus laukimo. Pas mus nuolatai dirba trys (3) barberiai ir jie visada pasirengę suteikti jums geriausią patarnavimą.

Mes išsidirbome Brighton Parke tokį vardą, kokio niekas neišgalėjo išsidirbti. Šioje kolonijoje nei vienas barberis negali susilyginti su mumis, nes mes čia darbavomės ilgus metus ir darbavomės, kad užganėdinti žmones.

Todėl jūs neprivalote bijoti susenėti. Ateikite pas mus ir mes jus pajauninsime.

Malonu mums paskelbti Chicago gyventojams, kad mes šiame mieste tesame tik viena Barberių Šeimyną.

Su pagarba

J. KONCEVIČIUS IR SUNUS
2557 W. 43 St., Chicago, Ill.

Tel. Virginia 0590

Mūsų Skyrius:

2734 W. 43 St.

Chicago, Illinois

Mūsų Obalsis:

"Patarnavimas ir Patenkinimas."

ir apžiūrėjo visas Marijonų vienuolyno įstaigas. Atsilankė taip pat "Šaltinio" redakcijoj ir administracijoj.

Pažymėtina, kad šiuos kursus lankė ir tie, kuriems visai nereikės laikyti egzaminai.

— Liepos m. 30-31 d. Marijampolėj įvyko L. K. Moterų draugijos Marijampolės skyriaus metinė šventė. Parapijos

bažnyčioj įvyko konferencija, pamaldos ir visos narės priėjo išpažinties. Bendrus pusryčius valgė Marijonų gimnazijos rūmuose. Čia atsilankė J. E. ark. Karevičius, burmistras A. Staugaitis, kleb. Jasenauskas, kun. Mažonas. Buvo pasakyta gražių kalbų.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.